

[Kjørulff-Schmidt.]

sal i den kommende tid, om folkeafstemningen gennemføres.

Når vi gik og stadig går så varmt ind for folkeafstemning, hænger det også sammen med, at det er et af fremskridtspartiets programpunkter, at befolkningen hyppigt skal have lejlighed til at deltage i folkeafstemninger, når der skal træffes væsentlige politiske afgørelser.

Jeg vil gerne understrege, at der ligger ikke heri nogen som helst form for ansvarsforflygtigelse. Det er forkert at fremstille ønsket om folkeafstemning som et ønske om ansvarsforflygtigelse. Folketinget skal naturligvis træffe sin afgørelse. Hvert enkelt medlem skal selvfølgelig gøre sin stilling op, men derudover må det ved en folkeafstemning konstateres, om befolkningen er enig med folkettinget. En sådan konstatering er der brug for også i en sag som denne, fordi vi alle ved, at befolkningens opfattelse ikke følger partilinjer. Der er altså ikke tale om, at folkettinget skal skyde noget ansvar fra sig, men alene om, at folkettinget har brug for at få slået fast, om vælgerne vurdering fører til samme resultat som det resultat, et flertal her i salen når frem til. Men, all right, der er altså usikkerhed om, hvorvidt en folkeafstemning bliver til noget. Vi vil gøre, hvad vi kan for, at den vil kunne gennemføres, men så får vi altså i øvrigt se.

Med disse bemærkninger skal jeg give tilsagn om, at fremskridtspartiet i de kommende måneder vil deltage lige så aktivt i arbejdet omkring ikrafttrædelsesloven, som vi har deltaget i arbejdet omkring selve anlægsloven.

**Lone Dybkjær (RV):**

Jeg skal undlade at forlænge debatten med tale om kameler og dromedarer og specielt henholde mig til lovforslaget, og her skal jeg henvise til, hvad jeg sagde under redegørelsesdebatten.

Det, der kalder mig herop, er egentlig, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Holst, sagde, at dette spørgsmål var alt for indviklet til en folkeafstemning. Nu mente jeg egentlig ikke, vi skulle diskutere dette spørgsmål i dag, men hr. Erik Holst begrundede det med, at der var så meget papir og materiale og al den slags ting. Og da vil jeg da gerne sige, at tanken med alt det papir

og materiale, vi har fået, vel netop var, at vi herinde skulle blive afklaret, så vi kunne forklare, hvad vi mente med hensyn til atomkraftværker og ikke atomkraftværker, og gå ud og fortælle befolkningen om det. Så jeg synes ikke, det i sig selv var et argument.

Så henviste hr. Erik Holst til hr. Hilmar Baunsgaards udtalelser om, at man nu skulle træffe en beslutning på 4 måneder, og hr. Erik Holst sagde, at det var en stærk overdrivelse, da han da i 8 år havde beskæftiget sig med dette spørgsmål. Så kan jeg ikke forstå, at hr. Erik Holst ikke er kommet med en økonomisk prioritering inden for dette område og en løsning på affaldsproblemerne.

**Gert Petersen (SF):**

Hr. Erik Holst var i forbindelse med dette lovforslag inde på, at det jo var en fremragende lovgivning, der skulles sættes i kraft. Hertil vil jeg sige, som jeg også sagde, da vi behandlede anlægsloven, at om det så var den mest demokratiske lov i hele verden, der kom ud af det, så kunne man ikke bare på basis heraf sætte den i kraft. Der måtte indgå en lang række andre overvejelser.

Spørgsmålet om ikraftsættelsen er en del af en helhed, og jeg synes, at vi har fået en hel del belyst under den forudgående debat. Vi har fået belyst, at det forholder sig meget skrøbeligt med hensyn til de økonomiske gevinster, som skulle kunne komme ud af at anvende a-kraft i Danmark. Så vidt jeg kunne forstå det, både af det skriftlige materiale — både når det blev hurtigt læst, og når det blev nærlæst — og af handelsministerens egne bemærkninger, så står det fast, at vi skal helt frem til omkring 1990, før den af regeringen forudsatte a-kraftplan overhovedet begynder at give økonomisk gevinst, hvis den gør det.

Det er endda tvivlsomt, om den gør det, personlig tror jeg det ikke, fordi der jo andetsteds i disse redegørelser forudses kraftige stigninger i uranprisen, og det forudses, at henomkring årtusindskiftet vil det tilgængelige uran være af en langt ringere kvalitet end det, man kan finde i dag, og som følge deraf vil prisen stige endnu mere. En pris på omkring 70 dollars pr. pound kunne ikke afvises som en mulighed, når vi kommer frem til årtusindskiftet, det er, hvad